

Figuera de Cal Notari

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Sant Miquel, davant de Cal Notari
Alçada: 139

Coordenades:

Latitud: 41.51898
Longitud: 2.35774
UTM Est (X): 446411
UTM Nord (Y): 4596570

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 181
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Malgrat estar protegida per un parterre i una vorera, la presència de vehicles estacionats arran de la soca poden accelerar la mort d'aquest espècimen ja que les arrels acostumen a ser superficials.

Protecció

Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt

Accés: Fàcil

Ús actual: Ornamental

Titularitat: Pública

Titular: Ajuntament de Vilassar de Dalt (Pl. de la Vila, 1 - 08339)

Fitxes associades:

[Carrer Sant Miquel](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa: dj., 05/02/2015 - 01:00

Descripció

Exemplar isolat de *Ficus carica*, plantat al davant de la casa de Cal Notari, a migdia, en un parterre desproveït de vegetació herbàcia, arbustiva i floral. Aquest espècimen, té una amplada de capçada de 7 a 8 m per una alçada màxima de 4 a 6 m aproximadament. El volt de soca és de 2,60 m. Pel que fa al volt de canó cal destacar que el tronc originari mesura 1,50 m, mentre que pel tronc nou, fruit d'un rebrot de la soca, fa 66 cm. Si mesurem els dos troncs que neixen de la mateixa soca, tenim un diàmetre total de 2,50 m a 1,30 m d'alçada. L'escorça és grisenca i llisa en el rebrot, mentre que el tronc més vell ha crescut torçut i protuberant, perdent la suavitat dels espècimens joves. Està gairebé mort i corcat a excepció d'una branca guerxa que reposa en un suport metàl·lic perquè no cedeixi a conseqüència del pes. S'hi ha observat diversos borrons. L'època de floració és entre el maig i el juny. Les flors són molt petites; es troben tancades a l'interior d'un receptacle carnós. D'aquesta inflorescència neix el fruit anomenat figa. La forma, color i textura dependrà de la varietat. Al costat de la soca hi ha una base de premsa realitzada en granit.

Observacions:

Aquest arbre singular va ser declarat d'Interès Local (DL), el 28 de març de 1995, en base als Decrets 47/1988 i 120/1989.

Història

Aquest arbre olorós constitueix, juntament amb la vinya i l'olivera, un dels cultius més importants de les civilitzacions mediterrànies. Plantats aïllats han estat estretament lligats als antics cultius de vinya o de secà per l'ombra que proporcionaven al pagès o al vinyataire. L'aparició dels tractors per facilitar les tasques a l'hora de llaurar van facilitar la desaparició de molts d'aquests exemplars ja que la majoria de les arrels es situen a una profunditat entre 20 i 45 cm.

La fusta de la figuera no és gaire resistent, i per això es diu que és un arbre de brancada traïdora, ja que en qualsevol moment una branca pot partir-se amb el pes d'una persona. En alguns indrets, tradicionalment es feia la part central del banc de fuster però és una fusta que es podreix fàcilment. És un mal combustible. El fruit es pot condicionar de moltes i diverses formes: en melmelada, confitat, i a la cuina mediterrània és molt emprat per a la confecció de plats diversos. Els romans el coneixien perfectament i era molt apreciat en la seva forma deshidratada.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

www.ccmareme.cat

http://parcsnaturals.gencat.cat/web/.content/home/coneix-nos/arbres_mon...

